

Met de juiste lichtinval hebben we op sommige plaatsen prachtige weerspiegelingen in het water.

Normaal had ik een volle groep van 14 personen maar door de verstrengingen van de corona diende de groep kleiner te zijn.

De meeste deelnemers ken ik al van eerdere wandelreizen. We dalen af langs de rots van Bilisse.

Op de Rots van Bilisse prijkt een houten uil. Op bovenstaande foto moet je wel wat zoeken om de uil te zien. Ook in de buurt zien we nog een houten roofvogel.

In het begin van de wandeling is er tamelijk wat volk maar hoe verder we gaan hoe minder wandelaars we tegen komen.

We zien, heel in de verte, een jong hert. Het blijft rustig verder grazen maar kijkt toch regelmatig in onze richting.

Een hoopje stenen in de bergen geeft de weg aan en is eigenlijk een soort wegwijzer, vooral zeer doeltreffend als het gesneeuwd heeft en bij mist. Men noemt dit een steenmannetje. Steenmannetjes komen wereldwijd voor. In het verleden zouden reizigers die onherbergzame gebieden doorkruisten, de gewoonte hebben gehad om onderweg stenen op te rapen en toe te

voegen aan het eerstkomende steenmannetje dat ze tegenkwamen. Men loopt van het ene steenmannetje naar het volgende (zichtbare) steenmannetje.

De dolmen, een enorme “tafel” van kwartsiet van 3m bij 2m en met een gewicht van 17 ton, werd ontdekt in 1887 en heeft de historici perplex doen staan wat zijn echtheid betreft. Gaat

het hier om een dolmen die dateert uit de Keltische tijd? Het is niet zeker, het blijft tot op heden een raadsel. De dolmen werd deels uitgegraven. Er bestaan veel legenden rond deze rivier.

Na onze wandeling bezoeken we het charmante Duitse stadje Monschau, net over de grens.

In de buurt van de burcht van Monschau, is een klein kapelletje te vinden die bekend staat als de Ave Maria Kapel en werd in 1911 gebouwd. In de kapel zijn allerlei tegels te zien met

teksten waar Maria bedankt wordt voor de hulp. Er staan bloemen in de kapel, er kunnen kaarsjes worden aangestoken en op de twee bankjes kunnen mensen even bidden.

Monschau is ontstaan in 1205 toen in de buurt een nonnenklooster werd gesticht. Om dit klooster te beschermen werd in 1217 een burcht gebouwd. Hierrond rees een dorpje uit de

grond. In 1366 werd het een stad. De textielnijverheid maakte dankbaar gebruik van het schone water van de Laufenbach en de Rur die het dorpje doorkruisen

Het standbeeld verwijst naar de tijd dat Monschau een stad was waar veel handelaren hun waar kwamen slijten.

De Roer (Duits Rur) is een zijrivier van de Maas. Haar lengte bedraagt ongeveer 165 km. De Roer ontspringt op ongeveer 662 meter hoogte in de Hoge Venen, nabij Botrange. Ze stroomt

zuidwaarts en daarna oostwaarts en na 15 km over Belgische bodem over de Duitse grens en dan noordwaarts naar en door Monschau. Er voegen zich over die afstand veel beken bij de Roer, zodat ze een steeds groter debiet krijgt.

Hier komt de Laufenbach in de Roer. De Roer mondt uit in het Nederlandse Roermond. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw was de Roer sterk vervuild door het speelwater van de vele Duitse steenkoolmijnen. Er zwommen geen vissen, er was geen leven meer en het was gevaarlijk om in de Roer te zwemmen. Door zuiveringsstations is de kwaliteit van het water sterk verbeterd. Alleen de bodem is nog vervuild. Het water is nu zo schoon dat er

forellen en meer dan 30 soorten vissen terug zijn. Na een afwezigheid van 125 jaar is in 2006 de zalm weer teruggekeerd in de Roer.

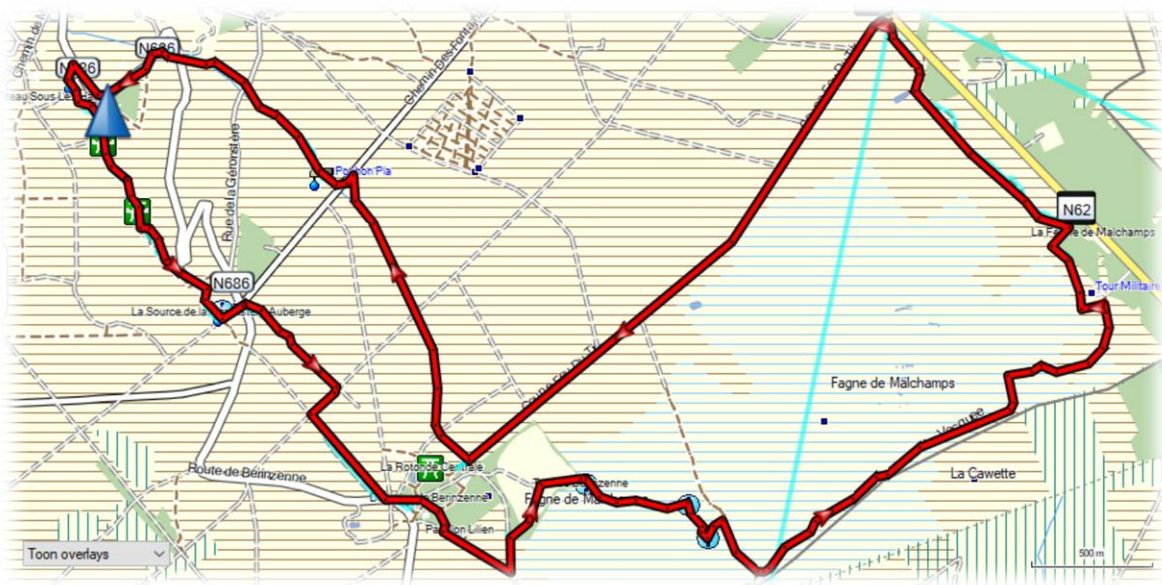

De fontein op de Markt heeft drie beelden van personen. De beelden stellen mensen voor die de belangrijkste beroepen hadden bij het produceren van lakens. Allereerst is er natuurlijk de wever (helemaal bovenaan), die de aangeleverde wol weeft. Daarna heb je de persoon die de

kleur aan de stof toegevoegd (links). Tot slot is er nog de droogscheerder die de uitstekende pluïsjes met een grote schaar wegnipte, waardoor het weefsel een glad oppervlak kreeg (rechts).

Dinsdag 25 augustus 2020

- Wandeling : Luswandeling van de Geronstèrebrong naar de venen van Malchamps
- Gebied : Spa
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

De zwavelzwam is een parasitaire zwam die onder andere op eiken groeit. Het is een heldergele tot baksteenrode zwam, die met name oude eikenbomen aanvalt in de zomer en vroege herfst. De zwam groeit echter ook op ander loofhout. De zwam komt over grote delen van de wereld voor. Wanneer een boom wordt aangevallen door de zwam, ontstaat bruinrot,

een schimmel waardoor het kernhout van de boom krimpt en bovendien roodachtig bruin verkleurt. De stam van de boom wordt langzamerhand steeds verder uitgehold. De zwam kan 10 kilogram zwaar worden. Het vlees van de zwam is wit en sappig. Hij is eetbaar en de textuur en de smaak doen denken aan kip.

De uitkijktoren Fagne de Malchamps is van lariks gemaakt. De terras- en toegangsdeuren zijn gemaakt van eikenhout. Gelegen op een hoogte van 570 m, rust de toren, waarvan de basis

een vierkant is van 4m, op 4 kolommen van gladgestreken beton. De nok van het natuurlijke leistenen dak reikt tot 24m hoog. Deze toren heeft twee uitkijkplatforms, één op een hoogte van 10m en de andere op 22m. Er zijn 86 treden. De platforms zijn 26m² groot.

Om redenen van veiligheid en vlotte doorstroming heeft de toren twee trappen: één voor de beklimming en één voor de afdaling. Het is mogelijk om van de ene trap naar de andere over te gaan op de observatieplatformen.

Het pijpenstrootje behoort tot de grassenfamilie en is in Nederland en in België inheems. De plant kan 120 cm hoog worden en vormt dichte pollens. Het bloeit van juli tot september.

Vroeger werd het gras gebruik voor vlechtwerk. Ook werden er bezems mee gemaakt. En uiteraard werd de binnenkant van de steel van de pijp hiermee ook gereinigd.

Foto hierboven is het pijpenstrootje in het voorjaar. Hier kan je duidelijk zien dat het pijpenstrootje groeit op bulten. Het is nagenoeg onmogelijk om een gebied waar het pijpenstrootje voorkomt te doorkruisen als er geen paden zijn.

We passeren het monument ter ere van de 7 bemanningsleden die hier het leven lieten. In de nacht van 22 op 23 april 1944 keerde een Engelse Lancaster van de RAF (Royal Air Force)

terug van een raid op het Duitse Dusseldorf. De Lancaster werd neergeschoten door een Duitse nachtjager. De gesneuvelde militairen rusten op de militaire begraafplaats van Heverlee.

Tegenover het monument is er een gat van 8 meter in diameter gevuld met water: dat is de krater van het neergestorte vliegtuig.

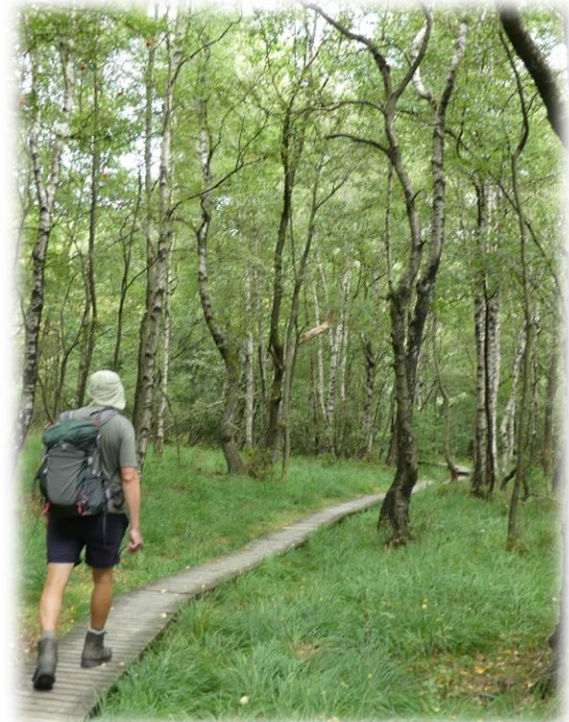

Begin dit jaar werden er in de Ardennen meerdere wolven gespot. Twee mannelijke wolven van de Frans-Italiaanse lijn, één in Ebly (regio Neufchâteau) en één in Xhoffraix (regio Malmédy).

Een derde wolf, eveneens van de Frans-Italiaanse lijn werd gezien in Bütgenbach. Bijna tegelijkertijd heeft de Duitse wolf Akéla, die zich bovenop het plateau van de Hoge Venen bevond, gezelschap gekregen van een wolvin. De kans is groot dat er nu een roedel in de

maak is. “En om het helemaal compleet te maken, is er nu ook in de Naamse Ardennen, in Assesse, nog een mannetjeswolf gespot. Mogelijk gaat het om de wolf die eerder al in Havelange was opgedoken”, klinkt het op Welkom Wolf. “Er zijn dus minstens vier solitaire mannetjes en een wolvenkoppel aanwezig in Wallonië.”

De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een

wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden. Ook kan hij uitstekend zien in het donker. De wolf heeft een zichthoek van 250° (ter vergelijking: 180° bij mensen).

De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de

hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten.

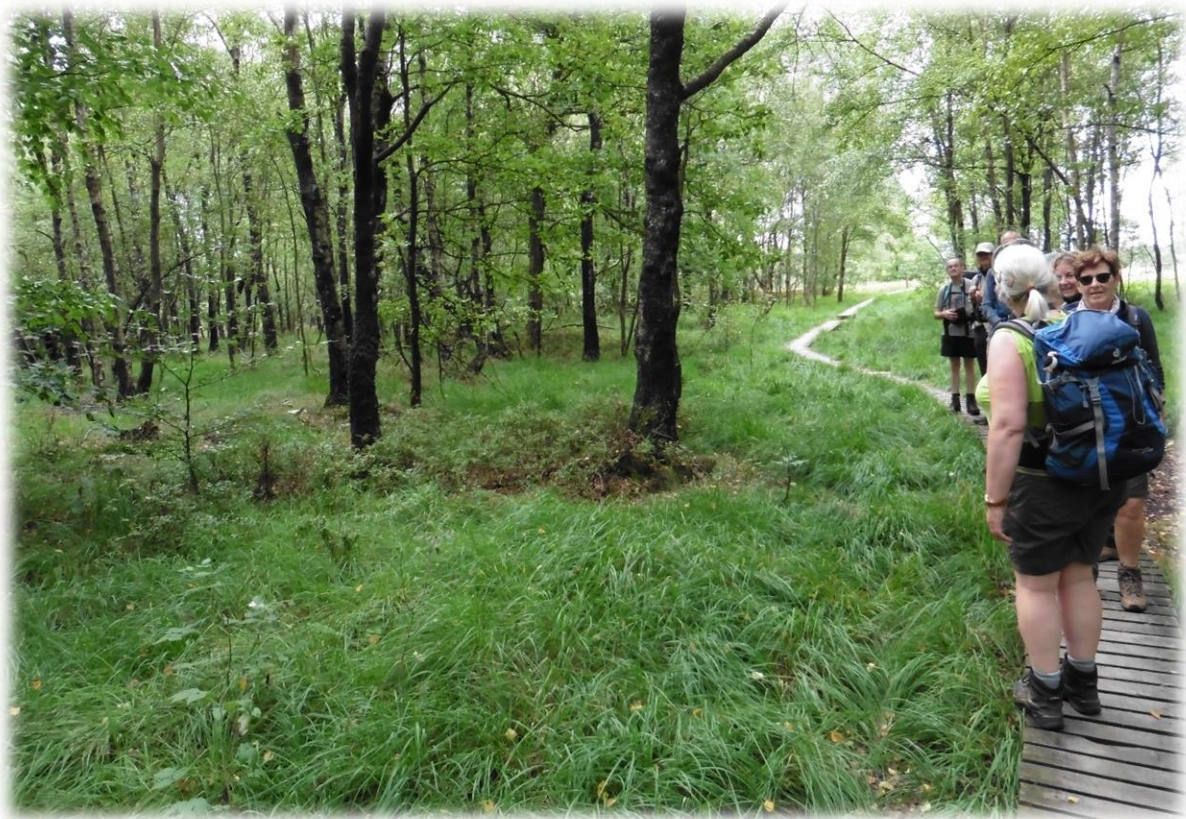

Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van

het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden. Hierdoor worden de speekselklieren geactiveerd en wordt de mond ook gespoeld.

Wordt ook wel plankenweg genoemd, is een (vaak) verhoogd wandelpad of verhoogde weg, bestaande uit op elkaar aansluitende planken. Deze zijn meestal gemaakt van hout, maar

kunststof en metaal worden ook toegepast. Vlonderpaden worden meestal aangelegd om wandelaars door drassig of kwetsbaar gebied te leiden. Een zeer oud vlonderpad is het 'Sweet Track' in een moerasgebied in Somerset, gebouwd ongeveer 3800 voor Christus.

